

Ga je mee naar het bos?

Vlak bij de stad
is een bos.
Ik kom er niet vaak.
Want ik vind het bos
best eng.
Er zitten wilde dieren.
Als ik aan ze denk,
trilt mijn snor van schrik.
Brr...

Maar Duifje belde me op.

Ze zei:

'Het gaat niet goed in het bos.

Er is iets raars aan de poot.'

Oei, dacht ik.

Het bos maakt schone lucht.

De wereld kan niet zonder bos.

Dus ging ik met haar mee!

Ga jij ook mee naar het bos?

Wie gaan er nog meer mee?

Ger

Ik dus ...

Ik heb een lief neefje en nichtje.

Zij helpen me vaak.

Deze keer ook!

Duifje

Duifje is mijn vriendin.

Nou ... *een* vriendin.

Ze woont in een kasteel.

Duifje houdt van
enge dingen.

Mij noemt ze 'Bolletje'.

Ben

Ik ben dol op Ben!
Hij is mijn neefje.
Hij is erg lief.
En slim dat hij is!

Ik kan niet zonder hem.

Keetje

Keetje is mijn nichtje.
Zij wordt nooit moe.
Ze lijkt heel veel op ... Klem!

Ze is dikke vriendjes met Ben.

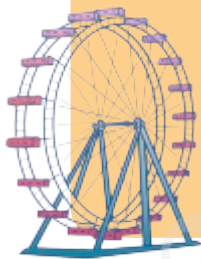
Lieve

Lieve helpt mij bij de krant.
Ze ruimt vaak mijn troep op,
want ze is veel netter dan ik.
**Zonder haar was mijn kamer
een puinhoop.**

Rat Draaier

Rat Draaier is een filmster.
Soms doet hij verwaand.
**Maar hij heeft
een hart van goud!**

An illustration of a forest scene. Two large, brown tree trunks are visible. The tree on the left has green, feathery foliage. The tree on the right has some green moss or lichen hanging from its branches. A yellow speech bubble with a black border is positioned in the upper right, containing the text 'Waar gaan we heen?'. The background is a light blue sky with some faint, darker blue shapes suggesting distant trees or clouds.

Waar gaan
we heen?

Naar het donkere bos

In het donkere bos is het ... donker.

Er zijn veel bomen.

Je ziet er door de bomen
het bos zelfs niet!

Het is er heel eng.

Ik ril als ik eraan denk.

Je bent lekker vrij!

Het was een mooie dag.

De zon scheen.

De vogels floten.

Wij werkten hard aan de krant.

Thea schreef over een walvis.

Het kwam morgen in de krant.

O, wacht.

Wat dom!

Ik stelde me niet eens voor.

Geronimo Stilton,

de baas van de krant:

Je bent lekker vrij!

De Wakkere Muis!

Wat zei ik ook alweer?

O ja ...

Ik las het stuk van Thea door.

Tot ik getoet hoorde.

Toet! Toet! Toeoeoet!

Wie kon dat zijn?

Je bent lekker vrij!

Ik stond op
en liep naar het raam.
Maar toen klonk er geklop.

Klop! Klop!

Ik keek om.

**stop met
werken!**

De deur ging al open.

Het was Lieve.

Ze zei:

'Stop met werken, Ger!'

Wat zei ze daar?

Stop met werken?

Dus ik vroeg:

'Wat bedoel je, Lieve?'

Je bent lekker vrij!

Ze zei:

'Je hebt geen tijd.

Geen tijd om te werken.

Je moet iets anders doen.

Leg je pen maar neer
en geef dat vel aan mij.'

'Maar waarom?'

vroeg ik verbaasd.

'Dat moet van mij!'

Er was een stem bij de deur.

Ik keek op.

Het was Duifje.

Ze kwam mijn kamer in.

Wat deed zij hier?

Help me, Bolletje!

Wat?!

Had Duifje met Lieve gepraat?

Mocht ik van haar niet werken?

Ik snapte er niets van.

Maar Lieve liep weg en zei:

'Dag, Ger.

Ik doe het werk wel.

Jij bent lekker vrij.

Fijne dag!'

Ik riep:

'Wacht ... Ik ...'

Help me, Bolletje!

Knal!

De deur vloog dicht,
zo tegen mijn snuit.

Au!

Dat deed pijn!
Ik piepte van schrik.
Maar Duifje keek me lief aan.
'Niet klagen, Bolletje.
Zelfs met een platte snuit
vind ik je knap.'
Ik wreef over mijn neus.
Duifje praatte door.
'Voor mij is het pas erg.
Ik wacht al heel lang op je.
Zo lang ...

